

Nr 53

Av herrar **Nilsson** i Gävle och **Jansson**, om främjande av anslutningen till Arbetsmarknadens försäkringsbolag.

Från 1 januari 1963 trädde den s. k. AFA-grupplivsförsäkringen i kraft enligt den mellan SAF och LO träffade överenskommelsen härom den 29 mars 1962. Arbetsmarknadens försäkringsbolag (AFA) fick redan från början en aktningvärd omfattning och har sedan dess oavbrutet ökat. Alla till Arbetsgivareföreningen anslutna arbetsgivare har förpliktelse enligt kollektivavtal att vara AFA-anslutna. Antalet arbetsgivare som frivilligt tecknat försäkring utgjorde vid 1963 års utgång 13 940 och vid 1964 års utgång 17 820. Antalet försäkrade har i motsvarande grad ökat och utgjorde 31/12 1964 1 242 414. Vid utgången av år 1965 uppges antalet vara mer än 1,5 miljon.

Förmånerna torde vara väl kända. De har från och med i år ytterligare förbättrats. Exempelvis kan föräldrarna till avliden arbetstagare, som ej fyllt 21 år, mot tidigare endast begravningshjälp med 2 000 numera också få halva grundbeloppet, 12 000 kronor. Mest betydelsefull är naturligtvis dödsfallsersättningen till de efterlevande ifall familjeförsörjaren avlidit. Den genomsnittliga dödsfallsersättningen utgjorde 1964 18 992 kronor. Men beloppet *kan* komma att utgöra mer än det dubbla.

Såväl antalet anslutna företag som försäkrade arbetstagare vittnar emellertid om att det fortfarande finns ett stort antal företag och anställda, som *icke* omfattas av AFA-grupplivsförsäkringen. Mot de vid 1964 års utgång anslutna 79 130 företagen står enligt tillgängliga statistiska uppgifter från 1 nov. 1960 de till 94 672 uppgående företagen med anställda. Det inträffar också — vilket exempelvis byggnadsfackföreningarna kan upplysa om — oavbrutet fall då det visat sig att avlidna medlemmar haft anställningar hos mindre företag, vilka *inte* hade löst frågan om anslutning till grupplivsförsäkringen. Situationen för de familjer som drabbats av ett dödsfall blir naturligtvis därmed än tyngre och svårare.

För samhället är tillkomsten av AFA-försäkringen ägnad att avlasta åtaganden som eljest i viss utsträckning skulle ha blivit oundvikliga. Enligt vår mening är det därför befogat att någon form av motprestation lämnas från samhällets sida. Sådan lämnas exempelvis via försäkringskassorna till företag som vidtagit sjukvårdande åtgärder (företagshälsovård), varigenom kassans utgifter för sjukförsäkringen antages ha minskat genom de av arbetsgivaren vidtagna åtgärderna. Det sätt för "motprestation" som skulle kunna komma i fråga i detta fall är exempelvis utlämnande av upplysningsprospekt om AFA vid arbetsför-

Bihang till riksdagens protokoll 1966. 4 saml. Nr 53—63

medlingarna på statlig bekostnad. Med lämplig organisatorisk anknytning skulle även en direkt ackvireerande verksamhet kunna tänkas. Tillfällig personal skulle kunna anlitas härför.

Från fackföreningarnas sida görs säkerligen stora ansträngningar härvidlag. Men möjligheten för dem att nå hela floran av mindre företag är naturligtvis begränsad. I alla händelser bör detta inte upphäva det berättigade i åtgärder från samhällets sida i den riktning som ovan förordats.

Med hänvisning härtill föreslår vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om en prövning av åtgärder i syfte att främja anslutningen till Arbetsmarknadens försäkringsbolag i enlighet med vad i denna motion anförts.

Stockholm i januari 1966

Henning Nilsson
i Gävle

Axel Jansson